

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
 Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
 Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
 Administrație tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47,
 Corespondențe săntă a se adresa la:
 Redacție „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
 Epistole nefrancate se refuză. — Articulele nepubliași nu se înapoianză.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul cu legea garmoud — și timbru de 30 cr. pentru
 Se care publicare.

„Telegraful Român”

întră la 1 Ianuarie 1881 în anul al XXIX al existenței sale, cindios programei sale cu care a intrat în anul 1853 în arena luptei. La 1867 i s-a mărit formatul și acum de trei ani înceoace apare, pe lungă preful de mai nainte, de trei ori pe săptămâna.

Basată pe trecutul și pe înlesnirile care a făcut ceteritorilor, Editura acestui diariu își permite a invita la

Prenumerăriune

și pe anul următoriu 1881 pe lungă condițiunile ce sunt arătate în fruntea diarului.

Acei p. t. domni, cari doresc și așa înnoi prenumerăriunea, precum și acei ce vor voi a intra în numărul prenumeranților nostri, sunt poftiți a grăbi din vreme cu trimiterea prețului de prenumerăriune până la 1 Ianuarie 1881 st. v., pentru ca Editura să se scie orienta cu tipărirea exemplarelor.

Banii de prenumerăriune se trimit mai cu înlesnire prin asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung). Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al postei ultime să fie scrise bine, ca să se poată celi.

Pe credit „Telegraful Român” nu se spedează nimic.

Editura „Telegrafului Român”.

* O înlesnire foarte mare în expediere se face prin lipire unei fâșii de adresă dela abonamentul ultim.

FOITA.

Cum judecă străinul

dspre

Andrei Șaguna.

În numărul penultim (Nr. 150) al „Telegrafului român” ceteritorii au putut afla din importantul raport al ilustrului și eruditului episcop Melchisedec căpătră P. S. Sinod al României, ce păre s'a format în sinul clerului român de dincolo de Carpați despre marele nostru Andrei și faptele sale. Acuma venim a substașne publicului în traducere română ceea ce Francezul Emile Picot, distinsul lingvist și profesor în Paris, a scris în „Albumul macedo-român” (pag. 103—104) despre „Macedo-Romanul” Șaguna. Invitat fiind a contribui la cuprinsul albumului numit, învățătul Francez a trimis o schiță prea interesantă despre „România macedoneană în Austria și în Ungaria”. Partea cea mai mare însă din această schiță tragează despre Șaguna. După ce vorbesce mai pe scurt

Sibiu, 29 Decembrie.
 Încheind anul cu numărul acesta ne aducem aminte, că la începutul lui am exprimat dorința: „cerul să conduce pe cei cu destinele țării în mâna pe cără conciliatoare spre a ajunge la o mulțamire generală; cără nouă să ne dea putere, ca să înfrângem evenualele asupriri, cari ne ar mai veni, cu succes mai bun de cât până acum, în interesul nostru și în interesul binelui comun”¹.

Cum căci ce au destinele țării în mâinile lor vor remâne consecvenții antecedențelor lor, era de prevăzut. Ne-am fi mirat dacă în decursul anului ne-ar fi suprins vre un eveniment, prin care s'ar fi putut ameliora și poziția Românilor în stat.

Nu speranța de reușire ne-a îndemnat să signalizăm îndată la începutul anului, ce acum se pregătesc și să dă sfîrșitul, proiectul de lege pentru regularea proprietății, nici mai târziu cel privitoriu la scoalele medie.

Ceea ce ne a îndemnat atunci să signalizăm a fost speranța, că parte a doua a dorinței noastre se va realiza întrată, încât aternă dela puterile noastre. În speranța aceasta nici nu ne-am înșelaț.

Ne aducem aminte cu bucurie, cum un număr frumos de jurisulți români s'au întrunit și după ce au studiat, au discutat afacerea și au pregătit o reprezentanță către casa deputaților Dietei Ungariei, deputații români dela acea dietă au apărăt cauza proprietății așa de bine încât au avut succesul unor ameliorări ale legei îndreptate în proiectul primivit în contra țărănumi român agricultor.

Sunt neinsemnat și puține motivele de bucurie cu care părăsim un an de luptă spre a intra în altul, dară vedend cu ocasiunea aceea, că focul sacru al interesului cincului nobil de naționalitatea noastră arde învățăpat în inițiale ale cărăi a inteligenței noastre, pe care am numit-o scurt cu numele

de jurisulți, nutrim speranța, că inteligența noastră întreagă va păsi tot așa de energetic, cind va fi chemată și manifestă existența sa pe alt teren.

Si fiindcă ne este vorba de manifestații, adăugem, că noi avem în vedere proasmele alegeri cu ocazia unei cărări va trebui să arătăm la lume și compatrioților, că suntem, că reclamăm locul și poziția noastră pe care pe nedreptul asta fol alungați, și parte am părăsit-o noi înșine.

In privința aceasta, după informații mai din urmă, din diverse părți ale țării, inteligența noastră a lucrat și lucră. Există deja mai multe clăburi electorale și sperăm, că altele se vor înființa.

In punctul acesta nu putem vorbi de rezultate complete. Aceste sunt rezervate anului viitor. Însă vedem dintr-unul cu bucurie, că „puterea” prin care avem „să înfrângem evenualele asupriri”, crește și sperăm că va crește până a vedea și rezultate complete.

Regretăm foarte mult o scădere, care, după cum am dîs la timpul seu, poate fi tradusă de Români în favor. Energie și înțelepciune politică și reală ce au vrut guvernării se ne facă se poate schimba în bine.

Comitatul Severinului din Bănat nu numai că nu și-a dobândit autonomia ce o ceruse într-o reprezentanță-memorandum, dară a fost desființat și intrupat la comitatul Carașului. Sună prea enigmatică cuvintele unui diaz din Budapesta despre prima adunare generală a comitatului celui compus din două, ca să scim, dacă reprezentanța a exprimat bucurie sau regretul ei, când s'a văzut în noua constelație, sună prea enigmatică, ca să putem sci, care a fost atitudinea Românilor din adunare. Un lucru nu se poate trage la îndoială și acesta ar fi, după noi, traducerea reului în bine: majoritatea populației acestor două comitate imbinat este

română. Majoritatea dară bine condusă poate face mult bine.

Attitudinea concetănenilor maghiari, ori căt de variată dela Verhovay rănit în duel, până la incidentul lui Barthă din Cluj, are numai un refren: maghiarsarea. De aceea nu amintim de detaliuri, fiindcă pe lângă toate variatiunile lucrul este pe căt de regreabil, pe atât și de monoton.

De un lucru nu ne-am gândit la începutul anului, cind ne-am dorit „putere, ca să înfrângem evenualele asupriri, cari ne-ar veni.” Nu ne-am gândit că se va aflare cineva în sinul naționalității noastre, care să ne asuprească.

Suntem conviniți, că ceteritorii nostri sciu despre care incident facem amintire și nu'l accentuăm mai de aproape. Nu l-am fi amintit de loc, dacă ar privi numai o afacere, care se ține strins de noi. Incredințam însă pe public, că avem firma convinsă, că asuprirea aceasta din lăuntrul naționalității noastre a fost o verigă a lanțului de proiecte, prin care vanitatea și demența a incurgat pe unele persoane fără de socrateală a vătăma ceea ce Români au a vut mai sublim și mai sănt, și prin care biserică noastră a fost în pericol de a fi aruncată în abisul velităților protegite de mână străină.

Attitudinea unei colegie, ce apare aici în loc, indentitatea ideilor ei, cu ceea ce e opus Românilor; un pamphlet, ce apără mai în vară și altul care a apărut acum de curând, notifică din destul acea participație putredă din situația noastră a Românilor din Transilvania și Ungaria; sperăm însă, că bunul simț al poporului nostru, desprețind după cuvință pe urători, nu se va pune în serviciul distrucției spre a derima în mod heroistic ceeace s'a zidit de un părinte adevărat al bisericii și națiunii noastre. Poporul nostru cu simțul cel bun va sci aprețui virtutea și va ignora cu compătimire aiurarea acelor ce cred, că cu nisice fruse nesocotite vor res-

despre indiferență și chiar dușmania familiei Sina față cu România; după ce amintesc aceeași indiferență a casei Dumba și atinge meritile Mocionescilor, ale lui Tricoupa, Cavalliotis și Roza pentru cauza română — Picot se extinde asupra vieții și faptelor un neutănatului nostru Părinte precum urmează:

„Exemplul cel mai isbitioru de ceea ce poate inteligență și activitatea unite cu simțământul național ne arată viața mitropolitului Șaguna, despre care nu se putem reține a nu dice aici vre-o căteve cuvinte.

„Anastasie Șaguna, care în cinul călugărești primii numele Andrei, s'a născut la Mișcolț în 1 Ianuarie 1809 (st. n.). Taică-său, care se indeletnicia cu negoțul de vin unguresc, se trăgea din Grabova, în Macedonia. Unchiul său după mamă Atanasie Grabovschi, după ce a locuit timp indelungat prin Ungaria de meadă-noapte și prin Galia, unde el dedu numele său de locul său de naștere o terminație slavoană, se aşedase în Pesta; aci pe lungă el tinérul Șaguna sevărăcesc studiile sale. Deși deocamdată se occupa numai cu

filosofia și cu dreptul, el se simțea atras de tagma bisericească. O altă rudenie de a sa, Maxim Manuilovici episcopal de Vérset i slugă de călăuz și de protector în această nouă carieră.

„România n'avea pe atunci nici un influență în biserică greco-orientală din Ungaria, care sta întreagă sub mitropolitul sérbească de la Carlovit. Șaguna, intrat în tagmă în luna lui Noemvrie 1833, a fost confundat timp indelungat cu călugării sérbeasci; el trebuia să locuească într-o mănăstire din Siria și să renunțe la întribuțarea limbii române. Astfel el petrecu gradurile de jos ale hierarchiei; însă, la Sérbi ca și la Români, înaltă capacitate i-asigurau un viitor strălucit. La 1847, el urmă ca episcopal de Ardealului lui Vasile Moga. Reînțors în mijlocul compatrioților săi el n'avea acum decât un singur cuget: a reda bisericii române din Ungaria autonomia, pe care ea o pierduse dela anul 1700. Lupta ce avea să susțină împotriva Sérbilor a fost lungă și grea. Patriarhul Raiaicici, care în 1848 și 1849 fusese cel mai statornic sprigin al monachiei au-

striaice, era un protivnic grozav. Cu toate aceste Șaguna nu perdu curajul.

Serviciile ce și el le-a făcut adus cauza imperiale, influență ce a scutit să și căstigă asupra neamului său dedu o autoritate mare cuvenitului său. Me reu luptând pentru libertatea bisericăi sale, el afără de aceea nu negligă nimic din aceea ce putea contribui la prosperitatea diocesiei sale. El avea toate în sușurile unui om de stat și, ca un adevărat fiu al Macedoniei, cunoștea puterea banului. El deci nisiau să-și crea mijloace pentru reformele la care se cugeta, pentru preoții, pentru bisericile sale, pentru scoalele sale. El se folosi cu iștețime de înjururi personală ce și-a fost căstigat la Francisc Iosif, și agonișii deadreptul dela monarch ajutoare însemnate. Silințele ce nu inceta a face pentru a scăpa de autoritatea metropolitului dela Carlovit fură în stărtit incoronate de succes. *Rescripte* din 25 Iunie 1863 și din August 1864, întărite prin legea ungurească din 1868, au despărțit hierarhia română de hierarchia sérbească, recunoscând autonomia ambelor biserici. Aceasta

turna ceea ce au zidit faptele, care au trecut deja pentru eternitate în domeniul istoriei.

Deci dorind în toate privințele poporului nostru un an mai fericit în anul viitorului, așteptăm cu inimă linisită evenimentele viitorului, credând că partea cea mai mare a Românilor, și când dicem partea cea mai mare, înțelegem, cu foarte puține excepții, pe toți România din Transilvania și Ungaria, se vor grupa prelungă ideile, care conduc la viață, ce face onoare popoarelor!

Revista politică.

Sibiu, în 29 Decembrie.

Deschiderea parlamentului englez și reînfoarcerea principelui Bismarck la Berlin deschide perspectiva unei campanii politice mai vii. Parlamentul Angliei se va ocupa cu afaceri interne, în deosebi cu stările anarchice din Irland și principalele Bismarck își va da mai multă silență pentru a realiza proiectele sale economice. Dar cu toate aceste politici esternă va luce un avât mai puternic.

Diplomatica a arătat în timpul din urmă față cu conflictele, ce amintină și aprise Orientul, o lipsă de severitate în atrarea de expediente, ea a purces cu precauție și rezervă, dar nu a putut să treacă din studiul nerealizabilei idei a unui arbitraj european în cestiușa Greciei. Grecii în insuflarea lor resboină nu vor săcăsca de staturile conciliante, ce le dau puterile; dacă ei ar începe un resboiu cu Turcia, fără consimțemantul european, consecințele vor fi făuste pentru deneșii, pentru că Turcii sunt superiori Grecilor atât pe uscat cât și pe apă. Dealtmîntreaga diplomatică franceză pune toate silințele pentru a asigura pacea și a impiedica însuflarea conflictului, care poate să-și nască proporții neprevăzute și funeste. Diplomatica n'a pierdut încă speranța de abate pe Greci dela ideea unui resboiu. Viitorul cel mai apropiat ne va arăta, dacă Grecii sunt accesibili consilierilor europenilor.

Diariul maghiar din Sibiu „Herman. Ztg.” denuncie pre Români: că întrând ei de la în activitate, și-ar fi făcut cuib la societatea română de lectură din Sibiu, pentru că se poate politiza și generații. — Oa hi!!! pentru că Români fac politică chiar și când dorm. Apoi o mișcare extraordinară între Români, cum e rangierea unui local nou pentru o societate veche, cum să nu atragă asupra-și atenția agenților fondului disponibil? și cum ar putea să se

presente acești agenți la stăpânlui lor, dacă nu ar sci să născocă că este un corpus delicti, cum este bunăcăuza „casina română.”

Mare necaz din conscripția poporului! — „Magyar Hirlap” lamentă în gura mare, că noua conscripție ne va da acel rezultat, că „în patria noastră e cu mult, dar cu mult mai mare numărul colori și vorbește alte limbi străine, decât al aceloră, cari vorbesc maghiari.” Așa dar „M. H.” prevede că se vor zădărni incercările de a se falsifica adeverata statistică a populației din patrie. Vai că de nenorocoasă este rubrica „limbei maternă” — dice numul diariu —, acesta va nimici tot, ce am căstigat cu maghiarizarea în cei cincispredece ani din urmă! — Noi însă cestăjil credem, că Nemesis va sci săfăcă treaba și fără „Magyar Hirlap”.

Ne resună încă și acum la urechi invitația la prenumărării a diariului „Kelet”, în care acesta atribue un merit mare patrourui său Tisza, pentru că el cu energie lui ar fi constrins pe naționalitățile să tacă, după ce acestea — cum dice „Kelet” — luaseră aerul de a se rescorscă asupra Maghiarilor. — Da, România insultă prefer uneori a tăcă, nu însă de frica diui Tisza sau a altuia cuiva, ci pentru că Româniul are un proverb nemțesc, la care jine mult, precăt numai se poate, apoi mai are și altul românesc, de care îci coale se și folosesc. Dealtmîntreaga bunul amic al Românilor, „Kelet” va fi secind cuvintele din săntă scripture că „de vor tăcă aces- tia, pietrile vor striga.”

Di Simonis, judecătorul ces. reg. austriac în Ostrau (Moravia) pe unde nici un picior de Maghiar nu se află, deține de unde respuns în limba corectă maghiară la o recereare a judeului cercual regesc din Magyar Ovár în Ungaria, ceea ce forțează pe place dijorelor maghiari. Pe aici printr-o noastră, unde poporația și așa dicând exclusiv română și sasă, și numai oficiale sunt în desatu cu Maghiarii, nu vezi de fel limba română în acto și expedeții judecătorescii, ci numai cea maghiară, carea dintre Români și Sasi mai nimne nu o prindă; apoi dacă nouă nu ne place astfel de frățiate, dijorele maghiare ne numesă antipatriot și strigă asupra noastră anathema maranathă! Oare cum vor striga acești eroi ai dijorilor noastre atunci, când orbii de intoleranță lor națională în urma urmelor vor trebui sălă de capul de părăji?

Avis,
pentru agenții și comisarii conscrierii poporului.

Lista domestică de adunare tipărită și în limbile patriei cam de generație pe aici pe la noi așa, că pe lângă

tecul maghiar se află traducerea în limba germană sau română.

Afără de aceea că în unele comune se trimite liste domestice provăduite pe lungă limba statului, care și sunt cunoscute în comună, eu traducerea în limba română pe când comuna este în majoritate locuită de Sesi și viceversă, și afără de aceea că listele domestice de adunare nu sunt de ajuns în multe locuri, suntem înădatorăi a atrage atenția agentilor și suprainspectorilor conscripției populare din mărginime la o împregărire, ce ușor poate da ansă la nelinășegere în parte și la conscriere neexactă.

Cu conscrierea poporului sunt notoriamente de a se conscrie și unele animale domestice, vite cornute, oi și capre. Conform instrucțiunii relative la oî trebui de o parte făcută deosebire între oia maghiară sau ardeleană nemestecată cu nici un felu de alt sănge și nobilităță, iar de altă parte între oia nobilităță numită de comun „birka.”

Alta deosebire, la care ar trebui să se ia în considerare, instrucțiunea nu face și prin urmare „lege non distinguente nec nostrum est distinguendum.”

Ce se vedea! Cu totală preferință clarei instrucțiuni se află în coala sau lista domestică de adunare față a IV „animale domestiice” în subrubrica 13 în acele liste domestice, în care prelungă tecstul maghiar se află paralel și traducerea română în tecstul român o greșală esențială, care după convingerea noastră mai cu seamă pe seze, unde prîperece limbei maghiare nu este înaintată, ușor poate da ansă la o procedere neexactă.

In subrubrica a 13 din formularul IV. al listei domestice de adunare în fruntea tipărit în limba maghiară „Juh” în linia primă; apoi urmează în rubrica 13, „birka vagy nemesítet juh.” Rubrica aceasta este tradusă în limba română cu: „berbec sau oia nobilităță.”

Această traducere de „birka” cu „berbec” nu corespunde nici decât instrucțiuniei, care susține și în limba română numirea ungurească de „birka” pe când „berbec” să ansă la confuziune prin aceea, că stand lucrul astfel cum glăsescă traducere românească, în rubrica 12 vor trebui a veni oile și miorile induse pe când berbecii și cărlanii se vor segega și induce cu oile nobilităță la olaltă în rubrica 13. Această procedere ar cufunda foarte tare lucrul cu dauna exactă datelor statistice, pe care statul voiesc să le adune în mod posibile exact.

Spre încurajarea acestui inconvenient agenții și supra-comisarii de numerară poporului vor avea strânsă detinție de a lucra într'acolo, ca în rubrica 13 din cestiușă se nu se indică și berbeci ci numai oi nobilitățe, de care pe aici pe la noi arari sunt.

Aceste le-am aflat de necese a le aduce pe calea aceasta la publica cunoștință spre încurajarea de confuziune la conscrierea oilor.

În fine observ că instrucțiunea nu face deosebire între oile și berbeci și de aceea oile, miorile și cărlanii cu berbecii la olaltă, dacă nu sunt nobilități se conscriu după capete fară gen și vrăstă în rubrica 12-a din formularul IV al listei domestice de adunare.

Proces-verbal
luat în Abrud la 14/26 Decembrie 1880 în adunarea femeilor române din Abrud.

Preșinte

Doamnele: A. Gallu, E. Adamovicu, Iosefa Ciura, A. Filip, I. Balos, A. Ivascu, R. Pop, F. Cuman, L. Draia, A. Tobias, I. Vasiu, M. Bolta, M. Fizeșan, A. Adamovicu, M. Morariu, A. Telegut, A. Ieru, M. Ghionca, E. Chisa, M. Dan, I. Ghionca, E. Serban, A. Anca, S. Bissa, M. Bissa, M.

Tahuț, M. Lețerna, A. Boer, I. Rusu, E. Ciore, M. Marcus, M. Oprisa și domișorele: Ol. Adamovicu, R. Rackovi N. Pop, I. Filip, E. Draia, E. Balta, M. Macaveiu, I. Adamovicu, F. Devean, N. Almășan.

I. Doamna Ana Gallu descrie adunarea prin o cuvântare solemnă accentuant necesitatea imperativă de a se înființa în Abrud o școală română pentru crescerea fetișelor române, roagă pe doamnele coadunate ca să consulte cestiușa înființării unei Reuniuni a femeilor române din Abrud și Abrud-sat, cu scopul de a conlucra din toate pările pentru înființarea unei școale române, pentru crescerea fetișelor, tuturor respectiva doamna prezintă și un proiect de statut.

ad. I. Adunarea primește cu bucurie această inițiativă.

II. Adunarea procede la constituirea ei intermită.

ad. II. De președintă se alege doamna protopopeasă Ana Gallu, ear de secretară doamna preoteasă Elena Adamovicu.

ad. III. La ordinea adunării se pune desbaterea despre înființarea unei reununi cu scopul de instituire o școală română în Abrud pentru crescerea fetișelor române.

ad. III. Adunarea cu vot unanim decide înființarea reunuii cu scopul de a institui o școală pentru crescerea fetișelor române din Abrud și Abrud-sat.

IV. La ordinea adunării se pune spre desbatere proiectul „Statutele reunuii femeilor române din Abrud și Abrud-sat, pentru înființarea unei școale de fetișe române de confiușie gr. ort. în Abrud, sub scutul legii, „Statutul organic” al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria constătoriu din 12 să.

ad. IV. Acest proiect de statut după puține modificări se primește cu unanimitate din partea adunării generale, și se decide a se substerne la locul mai înalt pentru aprobare.

V. Urmează constituirea Reuniunii, alegându-și o președintă, un comitet de 12 membri, o casieră și o secretară.

ad. V. Ca președintă a comitetului se alege doamna Ana Gallu, de secretară d-na E. Adamovicu, ear de membră în comitet: doamnele Ana Filip, Ana Ivașcu, Ioana Balos, Rozalia Pop, Iosefa Ciura, Amalia Tobias, Ludmila Draia, Francisca Cuman, Iuliana Vasiu, Maria Fizeșan, Maria Ghionca, Elisabeta Ciora și Margareta Balta casieră.

Președinta adunării apelând la zelul doamnelor române pentru de a pune baza unui fond la această școală sau coadunat următoare oferte:

1. Din partea femeilor române din Abrud banii înscrise prin stăruința tinerimei române din Abrud della petrecere teatrală din anii trecuți astăzi sub înfrigirea doamnei Rozalia Pop 10 fl.

2. Din cassa femeilor române numită Sta Maria din Abrud-sat la stăruința doamnei protop. Ana Gallu 100 fl.

3. Dela doamnele membre fundatoare:

Ana Gallu președintă 10 fl., Ana Filip 10 fl., Elena Adamovicu secretară 10 fl., Ana Ivașcu 10 fl., Ioana Balos 10 fl., Rosalia Pop 10 fl., Iosefa Ciura 10 fl., Amalia Tobias 10 fl., Ludmila Draia 10 fl., Margareta Balta casieră 10 fl., Maria Fizeșan 10 fl., Maria Ghionca 10 fl., Iulia Vasiu 10 fl., Maria Morariu 10 fl., Suma 140 fl.

4. Dela doamnele membre binefăcătoare: Ana Gallu 3 fl., Ionita Gallu 3 fl., Maria Dan 1 fl., Ana Telegut 1 fl., Maria Tulcuț 1 fl., Maria Lețerna 1 fl., Amalia Bissa 1 fl., Iuli Rusu 1 fl., Ana Anca 1 fl., Eva Chișa 1 fl., Ana Fier 1 fl., Maria Fizeșan 1 fl., Dithia Ghionca 1 fl., Mali Boeriu 1 fl., Suma 18 fl.

5. Dela doamnele membre actuale pro 1881: Ana Gallu președintă 5 fl., Ana Gallu 1 fl., Ionita Gallu 1 fl., Francisca Cuman 1 fl., Elisabeta Ciora 1 fl., Maria Dan 1 fl., Ana Telegut 1 fl., Maria Tulcuț 1 fl., Maria Lețerna 1 fl., Amalia Bissa 1 fl., Iuli Rusu 1 fl., Ana Anca 1 fl., Eva Chișa 1 fl., Maria Fizeșan 1 fl., Maria Marcus 1 fl., Sofia Bissa 1 fl., Ecaterina Serban 1 fl., Rafta Ghionca 1 fl., Ana Adamovicu 1 fl., Francisca Deviam 1 fl., Olimpiada Adamovicu 1 fl., Suma 26 fl.

de căpetenie a fost neobișnuit prelat. Când a murit la 28 iunie 1873, el reversă noue binefaceri asupra compatriotilor lor. El le-lăsă lor toată averea lui, din care alcătuie un fond vecnic și inalienabil, menit a înmulții mijloacele clerului, ale școalelor și a tipografiei archidiocesane.

Acesta a fost Andrei Șaguna, a căruia viață a dat dezastru materie pentru o istorie voluminoasă.** Dușmanii săi au putut lui imputa un caracter prea cerbicos și o purtare prea despotică (scădere ce se află în deobște la bărbății, cari au conștiință de valoarea lor și de serviciile ce le aduc la celiștii); el nu merită mai puțin admirăriunea compatriotilor săi. Putea rea de la Tinerății naționalei române mulți reprezentanți atât de eminenti!

Paris, în 27 Februarie 1880.

Emile Picot.

**) Arhiepiscopul și metropolitul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popescu (Sibiu 1879, în 8).

VI. Ne mai fiind alte obiecte de pretractat președinta mulțămesec adunării pentru nobila sprințire după care protocolul ceteindu-se se autentică și adunarea se declară de încheiată.

D. U. S.

Ana Galu m. p., Elena Adamovicu m. p.,
presedintă secretară.
Ana Filipe m. p. Iohana Balos m. p.
Iosefa Ciura m. p. Amalia Tobias m. p.
Ana Ieasov m. p. Rosalia Pop m. p.
Ludmila Draia m. p. Francisco Cuman m. p.
Iulia Vasiliu m. p. Maria Fizegan m. p.
Maria Ghionca m. p. Elisaveta Ciura m. p.
Margareta Balta m. p.,
cassieră.

On. membri sunt invitați cu toată oncorea a participa dimpreună cu stimabilele familii.

P. t. Doamnele sunt rugate a se prezenta în toaleta de promenadă.

Inceputul la 8 ore seara.
Întrarea pentru domni este 1 fl. de persoană. Comitetul aranjator.

* (Comitatul Sibiului.) Comitetul administrativ al comitatului este conchegmat pe 13 (?! Red.) Ianuarie n. la 10 ore a.m.

* (Interpelatiune contra presidiului reuniunii notariilor din comitatul Sibiului.) Având în vedere, că noua lege advoațială, care atinge foarte mult poziția actuală a fie căruia notariu cercular și comunal, în curând va veni la ordinea dilei în camera deputaților; și considerând, că alte reunii de notari au luat deja poziție față cu această afacere importantă: interpelăm președintul.

Prelegerile

Dlui Emile Picot în Paris.

despre România.

„Este o datorie plină de mulțămire pentru noi de a face cunoscut publicului român orice fapt menit să aducă din străinătate lumină nouă asupra României. Astfel cu deosebită bucurie comunicăm astăzi, că preșeful filo-român d. Emile Picot, profesor de limbă și literatură română la scoala limbelor vîi ale Orientului din Paris, carele a petrecut mai mulți ani printre Români: mai întâi ca secretar al Alteței Sale Regale Domnitorului nostru și apoi ca consul al Franției în Timișoara, va începe la acea din Paris a face în primele zile ale lui Decembrie (Sâmbătă la 4 care) un curs asupra istoriei Moldovei și a originii pănă în al XVIII secol.

„D-sa și propunea să trateze în particular despre situația Românilor în evul-mediu și să supune la o critică riguroasă opințiile emise asupra originei Românilor, în scrierile mai nouă ale lui Rössler, Jung, Pici, etc.

„D. Picot este, în mod cu totul special, pregătit la aceste studii prin importantele cercetări și constatări, ce să a avut ocazie să facă printre documente puțin cunoscute ale Poloniei și Ungariei, spre a elucida și a completa cu dănsurile cronica Grigore Urechiă, din care d-lui a făcut, acum de vreo doi ani să publice o ediție critică tipărită în Praga și Paris, cu o deosebită îngrijire.

„Recomandăm astăzi acea însemnată publicație, din care a apărut până acum numai partea întâia: *Cronique de Moldavie depuis le milieu des XIV siècle jusqu'à l'an 1594 par Grégoire Urechi; texte roumain avec traduction française, notes historiques, tableaux généalogiques, glossaire et tableau*, par Emile Picot. Paris, Ernest Leroux éditeur. 28, rue Bonaparte 1878: că și prelegerile anunțate pentru estimp de eminentul profesor; și nu ne înădim, că mai cu seamă tinerii români din Paris, vor profita de ocazie rara și prea fericită, ce li se prezintă spre a asculta pe meritosul și erudit filo-român vorbindu-le, cu acel interes, cu acea iubire și conștiință, de care în atâtea rânduri d-sa a dat probe, despre originea și trecutul naștelui nostru.

„Simțind o adeverată satisfacție și din parte-nu nu putem de cătă a felicita și a mulțăm dñi Picot, când vedem cu cătă zel, cu cătă măiestrie și cu cătă stăruință doii și implinesc în străinătate greașă sarcină, ce și a impus de a face cunoscut, literatura și istoria Românilor.

„Naționea îi va fi pururea recunoștoare pentru aceste.”

Românul.

Varietăți.

* (A jumul anului nou.) Societatea română de lectură va aranja Mercuri în preseara anului nou, în localitatea proprie, o petrecere socială de danț impreună cu o loterie de obiecte.

Același diariu ne spune, că contra diariului „Függetlenség” ajiderea din incidentul Barth este deja început procesul de presă.

Locurile principale incriminate în acusele procurării sunt:

In articolul din Nr. 317 15 Noemvrem intitulat, „Atentat revoltător” și subscris „Iulie Verhovay”: „Nici barem o schimbare de idee a oficerilor nu aparține poporului, a cărui pâne nânăciu, ci numai tiraniei, în a cărei sold se află. Cetățeanul înaintea lor nu e om, ci selbatice alungat, statul nu e patrie, ci o colonie, care fabrică viață (tornistre) și patrone... Meșeria armată este a omorii cetățenilor.”

In același număr într-un articol nesubscris dar intitulat „Cea mai nouă brutalitate a soldațescel” Domnii soldați nu respectă viața și întregitatea cetățenilor, autoritatea militară a declarat proscrissă onoarea și viața cetățenilor.

In Nr. 318 dela 16 Noemvrem într'un articol subscris de Herndl și intitulat „Corpul oficerilor austriaci”: „Cetățeanul plătesc, soldatul face pe dl, este dar acela, care calcă nepedepisit flamură națională în picioare, omorâ pe furii în diua mare... Săbiile oficerilor austriaci sunt roșite de sânge de cetățean, la atacuri de aceste violente și pe din dos sunt încuterniți de superiorii lor..... până când comandanțul tărei în cercuri unguresci se serbătoresc de pretin al Ungurilor atât în corpul oficerilor ura contră Ungurilor.... Milizia austriacă este o cangrenă în trupul naționalei, care trebuie arsă că mai în grabă... avem dreptate de a declara pe oficerii austriaci inimici ai patriei.”

Din articolul „Asasini cu portepé”, nesubscris: „Nu este îndoială, că atunci, când Rüstow și Dienstl au comis atentatul, n-au lucrat de capul lor, ci cu scirea, ba cu voia unei parți mari din corpul oficerilor armatei comune.”

In art. din Nr. 333 dela 1 Decembrie (in Függetlenség) subscris de Verhovay locul:

„Armata c. r. care face pe vătămat și amenință „scribelor și sovinistii” cu procese de presă, este un taur selbatice, impinge guvernul și ar unica bucuros în diții furilor de fer a legii penale pe oamenii, cari n’au respect de portepéul și de păleria cu pene verdi le stropesc surtele cu negreala lor; largă sângele cetățenilor fie și pata, carea înnegresce conștiința și onoarea... În scaloa oficerilor lotrul Basta, gădeau Caraffa, ordinariul Urban sunt modeluri de virtute militară... Armata fugă de desastrele ei dinaintea jurilor și se încercă a’ și spăla aci petele de sânge... Nici un tribunal din lumea aceasta nu poate da satisfacție unui trecut scris cu murdărie și portepéul scăldat în sânge de cetățean... Armata Zulușilor o am văzut luptând luptă de viteză cu haste și prasci contra pusilor repetitoare a le Englezilor, numai armata adunăturilor, pe care o numim a noastră, o am văzut totdeauna în rezuloul de stăpîri contra săngelui nostru, contra libertății și bunestării noastre.”

In art. dela 2 Decembrie nr. 334

nesubscris, intitulat „Vitezii” care se referă la un atentat al unui ofițer, care mai târziu s-a constatat, că a fost numai scornit, locul: „Armata de asasini a Rüstowilor ca o bestie, care a lins sânge, arălu după sânge proaspăt. La arme dar vitezilor, străpungeți, tăiați pe cănele de Ungur, căci pentru aceasta veți dobândi resplătă... bestia în uniformă... moaie sabia în corpușe nescutite, pentru că il latră „cănele”, cetățeanul cade mort... Dienstl merge tărind sabia mai departe, se laudă cu viața lui înaintea camerajilor și în orgie selbatice bea un pereat pentru bagajul de cetățeni... Cine atâtura contra armatei? Presa sau miserabilă armată a „Dinstililor și Rüstowilor, care

cu mână diabolică înnoiesc durerea ardătoare a națiunei și abia vindecata rană a societății... Soldatesca să nu prăvăliească pe alții în murdaria crimelor ei nerușinătoare.”

Judele instructor Csery a provocat pe redactorul diariului „Függetlenség” Verhovay, care e și deputat în casa deputaților, să arate pe auto-rii articulelor incriminați.

* (Un legendar românesc opriți.) Ministrul de instrucție regung a oprit întrebunțarea în scolile românești din țările ungurești a tomului 1 și 2 din „Cartea de cetire” prelucrată de o societate de învățători, apărută în anul 1878 în București și licențiată de guvernul românesc. Motivul oprirei este, că cuprinsul cărței referitor la geografia și istorie ar fi necorect și ar conține unele locuri, care atâtura contra naționalităților.

* (Comasăția în Ardeal.) Pentru autenticarea lucrurilor de comasăție în Ardeal sunt denumiți ca ingineri următorii: Ioan Székely și Ludovic Velits în Cluj; Samoilă Horváth în M. Oșorhei; Sigismund Malom pentru Alba-Iulia și pentru Zilah dl Alecsie Eltető. Denumirea acestor domini are valoare pe 3 ani.

* (Anunciu.) Duminecă în 4/16 Ianuarie a. c. se va celebra parastas, în biserică gr. orientală din Brad, ctul Hunedoarei, pentru predeamnul și de pie memoria bărbat, Dr. Iosif Hodoșiu. P. T. publice din loc, și din pregiur, în sinul căruia regretul bărbat, a lăsat suveniri neperitoare, și pentru a căruia prosperare, a lucrat ca deputat dietal, vice-comite, deputat sinodal, și membru al reprezentanței gimnasiale etc, este invitată a participa la această ceremonie spre a-i da și cu această ocazie tributul nostru de recunoșință.

Brad, 1 Ianuarie 1880.

N. I. Mihailan, m/p.
prot.

* (Inundări în Decembrie.) Din Mohaci se scrie, că insula de acoło este inundată de Dunăre, încă pot fi trece cu luntrea din Bacica până la Mohaci. Pericolul unei inundații a crescut prin ruperea stăvilei dela Kolked. Intregul pătrat calvinesc zace sub apă și casele situate mai la valeau să se cadă. Reprezentanța comunală a întrebuit toate mijloacele, spre a impiedeca o estindere mai deosebită a apei. Inundația în luna lui Decembrie este un fenomen, despre care locuitorii din Mohaci nu și mai aduc aminte.

* (Characteristica timpului.) Devenind vacanță postul unui servitor la liceul din Cinci-Biserici, cu care post este împreună leafa anuală de 300 fl. v. a. au concurat până acum 24 îngi, între cari și 3 advocați. În curcurile mai înalte competente domnescă opinia, că unul dintre advocați va ajunge pedel la liceul, pentru că pedelul trebuie să fie provăduit cu diploma.

* (Extra Hungariam non est vita) Sub titlul „dare de restanță” s-au transferat din comuna comitatului pestan „Vörösvár” și s-au vândut prin licitație publică în 28 Decembrie anul 1880 în piata terțului nou din Pesta lucruri de pat, dricale, perine prețuite cu 250 fl. buțu cu vin cu total prețuite cu 300 fl. 10 cr. vite și alte utilități economice prețuite cu 730 fl. 40 cr. „Kőszegi kőzölény” din care înprumutăm această notită pune întrebarea: Căți cărora vor plănge acuma deja după avere mobiliară și ce a căpătat statul pentru această avere vândută.

* (Emigrări.) Lui „Fölv. Közlöny” îl se scrie din America, că Berger amplioiau delă cassa de păstrare din Casovia, emigrând de acolo în America în Chicago și ajuns can-

* (Procese de presă). „P. L. Iafla, că procurorul superior din M. Oșorhei este imputernicit, a introduce proces de presă contra foaei „Ellenzék” pentru articulii din incidentul Barth a

tor într-o comună bisericească era elita, prelungătoare că este catolic.

Tot această foaie dice: că emigrările din Cașova și giur, cu deosebire din tritul de nord, și acum a mereu.

* (Secul femeesc în Timișoara) este foarte tare reprezentat. Acest fapt — după cum se scrie din Timișoara — s-a constatat la conscripția poporului. Comisarii însărcinăți cu conscripția și provăduți pentru acel scop cu bilete vinete pentru femei abia începând lucrul au fost gata cu biletele menite pentru conscripția femeilor și au fost sălii, a recerca biroul statistic, ca să le mai dea încă vre-o căveță mii de exemplare vinete, spre a putea îndeplini conscripția femeilor.

* (Bugetul orașului Arad) pe anul 1881 se încheie cu un deficit de 113,750 fl. v. a., care se va acoperi prin o aruncătură de dare de 36% preste darea statului. În acest buget s-au preliminat pentru scoli mai multe sume și adeca pentru scoli sărbătoriști gr. or. 675 fl., pentru cele româneschi gr. or. 875 fl., pentru cele laterane 375 fl. și cele israelite 3150 fl. de unde se vede clar, că orașul Arad are un caracter mai mult israelit.

* (În cercul Sângiorului) sunt 94 stațiuni de mânzit cu 250 armăsari. La privați sunt arăndăți 4 armăsari.

Bursa de Viena și Pesta din 8 Ianuarie 1880

	Viena	Pesta
Renta de aur	109.30	109.30
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer oriental ung.	82.80	83.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	99.75	99.75
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	86.30	86.—
Imprumutul drumurilor de fer ung. pământului	125.50	125.50
Obligării ung. de recumpărare	95.50	96.50
Obligării ung. cu claușul de sortire	94.50	94.50
Obligării urbariale temeseiane	95.75	95.—
Obligării urbariale sus numite	95.75	95.—
Obligării urbariale transilvane	95.75	95.—
Obligării urbariale croato-slavonice	97.—	—
Obligării ung. de recumpărare decimiei de vin	94.75	95.—
Datorie de stat austriacă în hărție	72.90	73.90
Datorie de stat în argint	73.90	72.90
Renta de aur austriacă	88.20	87.75
Sorți de stat dela 1860	130.80	130.80
Achiziții de banici austro-ung.	826.—	820.—
Achiziții de credit aust.	261.—	265.—
Achiziții de banici de credit ung.	283.—	284.50
Sorți ungurești cu premii	108.—	108.50
Sorți de regulare Tisei	107.40	107.50
Argint	—	—
Gălbine	5.56	5.56
Napoleon	0.36	0.36
100 marce românești	58.20	58.20
London (pe polia de trei luni)	118.45	118.45

Economic.

Arad, 31 Dec. Pro hectolitră grâu 8 11—11, 50; și cărăi 9 40; orz 6—6.10; ovăz 5 35—5.60; ciornei 4 45—4.70; spîrful en gros 5 31—31.50, en detail 4 32—34 per 100 litri %. Timpul în septembrie trecută a fost mai tot plios păna când cărăi sferșitul ei a inceput a ninge. Neajuns au fost cam slabie, dar și cereale venină foarte puține în teră.

Estras din foaia oficială Budapesti
Közlöny."

Licități: în 22 Ian. și 22 Februarie, lui Michael și Andrei Maurer în Besa (judec. cerc. Sighișoara); în 1 Februarie imob. lui Francisc Galfi în Sâmbăta (trib. Odorhei); în 1 Februarie și 12 Martie imob. lui Iacob Matei Canjean și soții în Părău (judec. cerc. Făgăraș); în 25 Februarie resp. în 24 și 28 Martie, apoi în 10 și 28 Aprilie imob. și mobilele contelui Francisc Haller în Feriház, Feldioara, Sarpată și Hașfalău (judec. cerc. Sighișoara); în 24 Ian. și 24 Februarie imob. lui Avram aliu Ioan Bogar în Blajene (judec. cerc. Baia de Criș); în 14 Februarie și 17 Martie imob. lui Bucur Bălan în Eștergan; în 8 Februarie și 11 Martie imob. lui George Dobrin și soții în Bucium; în 7 Februarie și 10 Martie imob. lui David Dobrin și soție sale în Bucium (judec. cerc. Făgăraș); în 3 Februarie și 3 Martie 1881 imob. lui Francisc Ciulac în Gidofalva (judec. cerc. Sângioara); în 17 Ian. și 17 Februarie imob. lui Alecsă Baska

în Ciugud (trib. Turda); în 24 Ian. imob. lui Antonie Bardotz în Batzon (judec. cerc. Sângioara); în 21 Ian. și 21 Februarie imob. lui Michael Bruckner în Sighișoara (judec. cerc.); în 7 Februarie imob. lui Stefan Fleischer în Boci; în 10 Ian. și 9 Februarie imob. Susanie Pauli în Teaca (judec. cerc.); în 17 Ian. imob. lui Vasile Gal în feneșul săesc (trib. Cluj); în 24 Februarie imob. lui Pavel Toth și soție sale în Dej (trib.); în 3 Februarie și 3 Martie imob. lui Isaias Nagy în Batzon (judec. cerc. Sângioara); în 22 Ian. imob. lui Ludovic Turî în frata; în 21 Ian. imob. lui Stefan Szabo în Cluj (trib.); în 3 Februarie și 19 Martie imob. lui Francisc și Albert Tomasi în Sântimre (trib. M. Oșorhei); în 13 Ian. imob. lui Ioan Michaiu în Altina (trib. Sibiu); în 10 Februarie și 10 Martie imob. lui Ioan Bichiș în Subpăndura (judec. cerc. Sărmășan); în 19 Ian. imob. remasului după Cata Tüzes în Gherla (judec. cerc.); în 2 Martie și 2 Aprilie imob. lui George Theiss și soții în Feldioara (judec. cerc. Sighișoara).

CONCURS.

Devenind vacant un ajutor de 50 fl. v. a., din cele destinate pentru invățății români dela meserie, cari se vor aplica la meserie: rotării, sau ferării ori postavării se publică concurs.

Suplicile pentru acest ajutor sunt să se adresa la subscrizorul comitet până în 30 Ianuarie 1881 provăduite:

1. Cu estras de botz, din care să se vadă, că suplicantele este Român și că posede etatea de 14 ani;

2. Atestat de școală din care să se vadă, că a parcurs 4 clase normale și că lângă limba română înțelege limbă germană sau maghiară;

3. Revers dela părinții sau tutorei copilului, despre aceea, că voiesc a lăsa copilul să învețe meseria pentru care concurează.

4. Un exemplar din contractual încheiat cu vre-un maestru în Brașov, dela vre-una din meserile sus numite.

Brașov în 21 Decembrie 1880.
Comitetul asociației pentru sprințirea invățăților și sodalilor români meseriași.

B. Bainulescu m. p. Ioan Bozoecean m. p., secret.

Ad. Nr. 222 — 1880. 1—1

Prolungire de concurs.

Ne ivindu-se nici un concurent în urma concursului publicat la 19 August a. c., pentru ocuparea postului de invățătoriu în comuna Chezdi-Mărtinus sub Nrri 101, 102 și 103 până la 21 Sept. prin aceasta se prolungește terminul până la 15 Ianuarie 1881.

Emolumentele fiind tot cele publicate în concursul prim.

Brețcu în 22 Decembrie 1880.
În conțelegeră cu comitetul parochial.

Spiridon Dimian m. p., adm. ppresb.

Nr. 255. 2—3

EDICT.

Ana Varga leginuită soție a lui Vasile Porumbul de religiune gr. or. din Feldioara protopresbiterul al II-lea al Brașovului, carea cu necredință părăsindu-și bărbatul pribegește aproape 4 ani în lume fără a se sci ubicația ei, se citează prin aceasta că în termen de șase luni dela datul pucliciarei*) să se prezenteze înaintea forului matrimonial de prima instantă mai jos însemnat, căci la dimineață se va decide cauza și în absența ei.

Brașov în 29 Noemvre 1880.
Seanaul protopopesc gr. or. al II al Brașovului.

Ioan Petric m/p. protopresbiter.

În edictul publicat în Nr. 150 al Tel. Rom. "a" s'a pus din eroare terminul de un an, în loc de șase luni.

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

A eșit de sub presă:

[68] 5

CALENDARIU pe anul comun dela Christos 1881.

Anul al treilea.

Prețul unui exemplar legat **30 cr.**, pentru vîndători nelegat **23 cr. v. a. și legat 25 cr. v. a.**

CUPRINSUL:

Calendarul (julian și gregorian, cu însemnarea exactă a Evangeliilor și glasurilor de peste an). — Pătrarele lunilor. — Genealogia casei dominoare austriace. — Regenți europeni. — Serviul postal și telegrafic. — Taxa de timbru pentru poște și documente. — Măsurile noile și vechi.

Sematismul

(41 pagini cu câte două coloane)

bisericii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania, cuprinzând și protopreserii, administratorii protopresbiterali și parohii cu comunitate bisericescă din archidiocesa.

Irarchii metropolieni învecinăti din Austro-Ungaria. — Vînătoarea, (Novellă). — Poesi. — Conspectul săptămânilor. — Însemnarea tărgurilor. — Anunțuri

Administrația tipografiei archidiecesane în Sibiu.

A eșit de sub tipariul TIPOGRAFIEI ARCHIDIECESANE în Sibiu:

ANDREIU bar. de ȘAGUNA
DE
IOAN SLAVICI.

Principii din
Pedagogia generală
de
Dr. Ilarion Pușcaru,
protoscinel archiep. și asec. consil.

Un exemplar 20 cr., cu porto postal 25 cr.

Un exemplar 1 fl., cu porto postal 1 fl. 5 cr.

Archiepiscopul și metropolitul
ANDREIU baron de ȘAGUNA
de
Nicolau Popaea,
archimandrit și vicarul archiepiscopesc.

Op premiat de consistoriul respectiv sinodul archidiocesei ortodoxe române din Transilvania.

Un exemplar broș. 2 fl. 50 cr.; legat 3 fl.; elegant legat 3 fl. 50 cr. 4 fl. 50 cr. Porto postal 10 cr.

GENESA
EVANGELIILOR.

Studiul biblic
de
Simeon Popescu.

Un exemplar 80 cr., cu porto postal 85 cr.

Moise Toma,
admin. ppresb. și asec. consil.,
profesor de
Simeon Popescu.

1 ecs. 30 cr., cu porto post. 35 cr.

Toate aceste cărți, precum și multe altele, — cu deosebire bisericesci și școlastică — (consemnat într-un catalog separat, ce să înălță la dispoziția onor. publici), se află de vânzare la

TIPOGRAFIA ARCHIDIECESANĂ în SIBIU.

Două posturi de funcționari,

sunt la baza de asigurare „Transilvania“ în Sibiu. Competenții binevoișă că și adresa cererile lor, serise cu mâna proprie și artănd studiile, cunoștințele de limbi etc., la direcția numitului institut (Strada Cisnădiei Nr. 5) să rănească în 31 Ianuarie 1881 c. n. Competenții care sunt în stare a purta corespondențe în limba maghiară se vor prefera.

Zambach și Gavora,

în Budapesta strada Vațului (Vaezi uteza) Nr. 17.

Fabrică de vestimente și recuise bisericești

de rit catolic și grec.

Felon, sacos stihare,
dalmatice, baldachi-
ne, praporii, flamuri,
covorare de altar,

Comandele se execuțează prompt

Objectele care nu convin se schimbă.

[73] 4—12